

НАПРЯМ 15. ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-303-6-61>

Атаманюк С. І.,

*доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри фізичної культури, олімпійських
та неолімпійських видів спорту*

*Національного університету «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя, Україна*

ЗАГАЛЬНІ ДЕФІНІЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ВИДІВ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ

Динамічність процесів у суспільному розвитку, збільшення обсягів інформації, постійне оновлення і швидка зміна технологій ставлять людину перед необхідністю безперервно здобувати нові знання, підвищувати свій освітній рівень, адаптуватися до змін, що з'являються протягом її життя.

Тому надважливого значення набуває професійна підготовка фахівця, яка в умовах сьогодення має реагувати не лише на поточні, а й передбачати можливі виклики та забезпечувати успішність випускників закладу вищої освіти на ринку професій [2].

До дефініції загального контексту дослідження професійної підготовки майбутніх фахівців з вищою освітою у галузі фізичної культури і спорту відносимо три категорії понять:

– Перша категорія – «професійна освіта», «підготовка», професійна підготовка фахівців у закладі вищої освіти», «кваліфікація», «професія», «майбутній фахівець», «результат» і «результат навчання»;

– Друга категорія – «фізична культура», «фізичне виховання», «фізичний розвиток», «фізкультурна освіта», «професійна фізкультурна освіта», «професійна підготовка майбутніх фахівців фізичної культури і спорту»;

– Третя категорія – «інноваційний розвиток», «інноваційна діяльність», «інноваційний процес», «інноваційність», «інновативність», «інноватика», «інтелектуалізація», «інноватизація», «інноваційний процес», «інновації».

Сучасні уявлення про фізичну культуру особистості не обмежуються поняттями здоров'я, розвитку фізичних якостей, морфофункціональних можливостей організму та руховими навичками. Важливими компонентами формування та розвитку фізичної культури стають знання в галузі фізичної культури і спорту, світогляд, система цінностей, потребова-мотиваційна сфера особистості [3].

Метою фізичного виховання є задоволення потреб суспільства, у т.ч. й окремих його членів у формуванні духовно і фізично розвиненої особистості через розвиток фізичних якостей (сили, витривалості, гнучкості тощо) [1].

Необхідно відзначити важливість інноваційних підходів до фізкультурної освіти загалом та підготовки фахівців галузі фізичної культури і спорту. Професійна підготовка майбутніх фахівців ФКіС у ЗВО має враховувати тренди й запити суспільства, а тому в ній має бути передбачено наявність інноваційних підходів до фізкультурної освіти загалом та в контексті підготовки фахівців галузі фізичної культури і спорту, зокрема. Тому професійна підготовка майбутніх фахівців має охоплювати не лише такі напрями, як фізичне виховання різних груп населення, масовий спорт, фізкультурно-спортивна реабілітація, але й інноваційні форми фізичної активності.

Інноваційна діяльність, як один із видів продуктивної, творчої діяльності людей в межах освітнього процесу орієнтується на перетворення (модифікацію) наявних змісту, форм, методів і засобів навчання та передбачає досягнення нових цілей і освітніх результатів у відповідності з технологічним та інформаційно-науковим розвитком суспільства.

Майбутній фахівець фізичної культури та спорту – це особистість, яка цілеспрямовано здобуває у ЗВО спеціальність, що пов'язана з організацією та підтримкою певного рівня фізичної культури населення або спрямована на досягнення вищих спортивних результатів на олімпійській, світовій чи регіональній аренах у командному, або індивідуальному вимірах, а їхні професійні знання та спеціалізовані унікальні навички мають стати головним джерелом і вирішальним чинником розвитку та зростання у галузі ФКіС.

Спорт і фізична культура, поза всяким сумнівом, один з головних засобів виховання рухів, вдосконалення їх тонкої і точної координації, розвитку необхідних людині рухових фізичних якостей. Однак функціональність спорту набагато більш багатогранна, ніж може здатися при поверхневому вивченні даної сфери людської активності. Поширена думка, що спорт допомагає розвиватися виключно в фізичному плані. Насправді, спорт сприяє становленню гармонійно

і всебічно розвиненої особистості, яка легко адаптується в мінливих умовах життєдіяльності, що особливо актуально для сучасного світу.

Соціокультурний запит суспільства на інноваційні види рухової активності, зміна його аксіологічних орієнтацій в бік оздоровлення та тяжіння різних верств населення до різних видів фізичної активності визначає і обґрунтовує вектор дослідження проблеми теоретичних і практичних засад підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

«Готовність майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності» розуміємо як складне особистісне утворення, яке інтегрує умотивованість опанувати й використовувати інноваційні види рухової активності у професійній діяльності фахівця ФКіС.

Список використаних джерел:

1. Арефьев В. Г. Основы теории та методики физического воспитания: підручник. К. : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. 268 с.
2. Атаманюк С. І. Використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності фахівців фізичної культури і спорту. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми : Вид-во СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2020. № 10. С. 315–324.
3. Круцевич Т., Зайцева М. Інноваційні процеси у сфері підготовки кадрів з фізичної культури. *Теорія і методика фізичного виховання*. 2005. № 4. С. 41–45.